

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

การทำความดีความชั่วมักจะแทรก

เมื่อวานนี้กฐินทองคำได้ ๑,๖๓๕ กอง กฐินเงินสดได้ ๒,๒๕๔ กอง รวมเป็น ๓,๓๘๙ กอง รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๒๘๔ กิโลกรัม(ไม่รวมกฐินทองคำ) กฐินทองคำ ๘๘,๐๐๐ กองนั้น กฐินทองคำได้ ๘,๑๑๙ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๓๐ กิโล ๕๗ บาท ๑ สลึง กฐินเงินสดและเช็คได้ ๒๓,๑๙๑ กอง เท่ากับเงินสด ๓๗,๑๐๕,๖๐๐ บาท รวมกฐินทองคำทั้งหมดได้ ๓๑,๓๑๐ กอง ยังขาดอยู่อีก ๕๒,๖๙๐ กอง

วันที่ ๑๐ ธันวาคม นี้ก็จะมีการธนาคารชาติเราครบรอบ ๖๐ ปี ที่ก่อตั้งธนาคารขึ้นมา ทองคำที่กล่าวเหล่านี้จะรวมไปมอบในวันนั้น อย่างน้อยให้ได้ ๕๐๐ กิโล นี้ได้ประกาศแล้ว ส่วนดอลลาร์นั้นเวลานี้มีอยู่ ๒ แสนกว่าก็จะมอบพร้อมกัน หากควรจะได้มากกว่านั้น ถึงวันที่ ๑๐ ก็มอบด้วยกันหมดเลย

การชวนชวยหาทองคำเข้าสู่คลังหลวงนี้ซึ่งเรากำหนดไว้แล้วว่าให้ได้ ๑๐ ตันเวลานี้ได้ ๕ ตันกว่าแล้ว ยังขาดอยู่ ๕ ตันกว่า ใน ๕ ตันกว่านี้เราจะชวนชวยอย่างนี้เรื่อยไปเป็นพัก ๆ เช่นงานนี้ก็เป็นการชวนชวยเพื่อหาสมบัติทั้งหลายมีทองคำ เป็นต้นเข้าสู่คลังหลวงของเรา คราวนี้จะไว้เรียบร้อยแล้วว่าจะได้มอบคลังหลวงในวันธนาคารชาติวันที่ ๑๐ ธันวาคม นี้ อย่างน้อย ๕๐๐ กิโล เพราะฉะนั้นจึงเร่งทั้งเรื่องทองคำ ทองคำกฐิน ได้เท่าไรแล้วก็รวมกันไปซื้อทองคำมากำหนดให้ได้ ๕๐๐ กิโล ถ้าไม่ได้เราต้องหมุนอีกให้ได้ ๕๐๐ กิโล เพราะอันนี้เรากำหนดตายตัวแล้ว ยังไงต้องให้ได้ ๕๐๐ กิโลมากกว่านั้นไม่เป็นไร นี่เป็นครั้ง ๆ ไป จากนี้แล้วก็เริ่มอีกเป็นระยะ ๆ

แต่การมอบทองคำนั้นเราได้ประกาศไว้แล้วว่ามอบครั้งละ ๕๐๐ กิโล พอได้ถึง ๕๐๐ แล้วมอบทีหนึ่ง ๆ จนกระทั่งได้ถึง ๑๐ ตันแล้วก็เป็นอย่างนี้ประกาศเล็กรา ด้วยความสง่าราศีในคนไทยเราทั้งชาติเลย เราได้ทองคำเป็นเครื่องประดับชาติเราจากการช่วยชาติที่กำลังจะล่มจมเมื่อ ๓-๔ ปีผ่านมานั้นนะ นี่เรารื้อฟื้นขึ้นมา ทองคำเรียกว่าได้ ๑๐ ตัน ดอลลาร์นั้นก็คงจะได้ถึง ๑๐ ล้านนะเรากะเอาไว้ เวลานี้ได้ ๗ ล้านเศษแล้ว กะว่าเมื่อทองคำถึง ๑๐ ตัน ดอลลาร์ก็แน่ใจว่าจะถึง ๑๐ ล้าน จากนั้นก็เล็กรา เพราะหลวงตาอ่อนมากแล้วเวลานี้ ออกมากเที่ยว

ในระยะ ๓-๔ วันมานี้บรรดาลูกศิษย์ลูกหามาจากที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย เข้ารวมจุดน้ำใจอันเดียวกันที่จะยกชาติไทยเราขึ้นจากหล่มลึก ต่างท่านต่างมาจากที่ต่าง ๆ มาเรื่อย โดยอาศัยที่ว่าที่ตั้งกองกฐินขึ้นที่วัดป่าบ้านตาดนี้วันที่ ๒๖ แต่การที่จะมาถวาย

ในวันเดียวกันนั้นสถานที่จะไม่พอ ตลอดถนนหนทางเข้าออกไม่ยากว่าไม่สะดวก มันจะเข้าไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นการที่พวกเราทั้งหลายได้ทยอย ๆ กันมาถวายอย่างนี้ เรียกว่าเหมาะสมแล้ว ถึงวันนั้นคนจะมาก เรียกว่ามากจริง ๆ วันนั้น เราทยอยมานี้ก็ค่อยแบ่งเบากันไป ๆ จึงว่าเหมาะสม ทองคำเรากับดอลลาร์ก็รู้สึกว่ามันเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เวลานี้กฐินเราก็ได้ ๕ หมื่นเศษ ๆ ถ้าเราได้ทองคำตามกำหนด ๘๘,๐๐๐ กองก็เท่ากับทองคำ ๘๘,๐๐๐ สลึงหรือ ๓๒๐ กิโล

เวลานี้ทองคำที่เราได้แล้ว ๕ ตันกับ ๒๘๔ กิโลครึ่ง ที่ ๒๘๔ กิโลครึ่งนี้กับจำนวนทองคำเราที่รวบรวมในงานกฐินนี้ บวกกันเข้าถ้าหากได้ทองคำ ๓๒๐ กิโล ตามกฐิน ๘๘,๐๐๐ กองระบุไว้แล้ว เราก็ได้ถึง ๕๐๐ กิโลกว่า ที่เราจะหลอม มันจวน ๖๐๐ นี้จะหลอมอันนี้แหละ ที่นี้เวลาหลอมเรียบร้อยแล้วมันเศษเหลือไปจาก ๕๐๐ กิโลเท่าไรเรามอบหมดเลย คือถ้าเหลือมันเป็นแท่ง ๆ คือแท่งหนึ่ง ๑๒ กิโลครึ่ง นี้ถ้ามันเหลือเป็นแท่ง ๆ นี้เหลือเท่าไรเราจะมอบเข้ากับ ๕๐๐ ไปเลย เว้นแต่ทองเรียวยาวที่ยังไม่ได้หลอมเราก็เก็บไว้ก่อนเพื่อข้างหน้าอีก กรุณาทราบตามนี้ คราวนี้ยังงี้ก็ต้องให้ได้ทอง ๕๐๐ กิโล เพราะฉะนั้นหลวงตาที่เป็นหัวหน้าจึงหมุนตัว ๆ ๆ ให้ทันกับเวลาจะให้ครบจำนวนที่กำหนดและออกประกาศไว้เรียบร้อยแล้ว เรียกว่าให้ได้ทอง ๕๐๐ กิโล มอบเข้าคลังหลวงเรา ในงานธนาคารชาติซึ่งจะมีขึ้นวันที่ ๑๐ ธันวา นี้ วันนั้นพระก็จะมากพระ ๖๐ กว่าองค์ เรานิมนต์กรรมฐานมาทั้งหมดเลยเข้าอยู่จุดนั้น แล้วประชาชนก็จะมาก เพราะเป็นธนาคารของชาติ คนจะมากมายก่ายกองแหละวันนั้น

ที่หลวงตาได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับธนาคารชาตินี้ก็เพราะทางโน้นนิมนต์มา ถ้าพูดก็เรียกว่าให้ไปเป็นหัวหน้านั่นแหละ หากบอกเป็นคำสวยงามว่าเรามาเป็นเจ้าภาพ หรือหัวหน้าเจ้าภาพมันก็ถูกทั้งสองนั่นแหละ ทางโน้นก็พร้อมทุกอย่างแล้ว เราก็พูดให้ฟังอย่างชัดเจนเสีย เพราะการทำความดีนี้ความชั่วมักจะแทรกเข้ามา แทรกเข้ามาเสมอ นี้ก็อย่างคุณชายท่านมาตะกั้งนี้ท่านนำเรื่องเข้ามา ถึงเรื่องมีการประชุมกันในธนาคารชาติ ตอนนั้นผู้ว่าราชการชาติไม่อยู่สั่งให้ลูกน้องตั้งคณะกรรมการประชุม ที่นี้เวลาออกประชุมไปแล้วมีคำไม่เป็นมงคล คำเป็นภัยต่อชาติของเรา หรือจะเก็บออกไปจากที่นั่นมันคงจะมีตัวเสนียดอยู่ในนั้นด้วยแหละ

อ้าว พูดตรง ๆ นี้ภาษาธรรมต้องพูดอย่างนี้นะ ออกไปก็ไปหาเรื่องหาราวขึ้นไปแล้ว ว่าหลวงตาบวนี้มีมาริตมาไถเอาเงินทางธนาคารชาติไปถวายพระที่มานิมนต์ในงานต่าง ๆ นั่นไปอย่างนั้นแล้วนะ บอกว่าหลวงตามหาบัวมาริตมาไถเอาเงินแล้ว ยังไม่ถึงไหนเลย เรื่องมันก็เกิดอย่างนี้แหละ พี่น้องทั้งหลายฟังซินะ ดูหน้าหลวงตามหาบัวเสียก่อน เป็นหน้าหาริตมาไถแบบที่ว่านี้หรือ ไม่มี มีแต่ไปกว้านเอามาเพื่อเข้าคลังหลวงใส่

พุงของเราเองเท่านั้นเอง เรื่องมันก็ออกไปจนทางนี้ก็ได้เรียนผู้ว่าการ ผู้ว่าการก็ร้องไห้ออกมา โห้ย.ไม่มี ๆ ทางนี้ที่จะไปรบกวนท่านอย่างนั้นไม่มี มันออกมายังไงจะสืบทอดให้ทราบว่ามันนะ เท่านั้นละ ทางนี้ก็ยืนยันไปแล้วว่า งานเหล่านี้เราได้ตกลงกันพอสมควรกับผู้ว่าการโดยเฉพาะนะ ไม่ได้เข้าไปประชุมแหละ มาปรึกษาหารือกัน เพราะเราเป็นเจ้าของภาพทั้งสองฝ่าย ทางนี้ก็ฝ่ายศาสนา ทางนั้นฝ่ายชาติบ้านเมืองมาปรึกษาหารือกัน

งานนี้ไม่ใช่งานเล็กน้อย แล้วนิมนต์พระมาจำนวนตั้ง ๖๐ กว่าองค์ แล้วก็นิมนต์พระที่ท่านตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติศีลธรรมอยู่ในป่าในเขา ๆ ทั้งนั้น ซึ่งส่วนมากเราจะไม่เคยเห็นพระประเภทนี้ออกสู่กรุงเทพฯ จำนวนมากถึงขนาด ๖๐ กว่าองค์โดยไปในงานอย่างนี้เรายังไม่เคยเห็นมี นี่เราสั่งเองที่เดียวเป็นผู้นิมนต์พระมา กรรณฐานสายหลวงปู่มั่นเอาไปหมดเลย เพราะท่านเหล่านี้ได้เกี่ยวข้องช่วยเหลือมาตลอดเรื่องงานช่วยชาติ วัดนั้นมาวัดนี้มาหลังไหลกันมา มาทุกทิศทุกทาง คณะกรรณฐานของเราเอาใจใส่มากที่สุดที่เดียว ได้มาตลอดเวลา อย่างเมื่อวานนี้ก็หลังไหลกันมาวัดนั้นวัดนี้ อำเภอนั้นอำเภอนี้ วัดไหนมากก็มีประชาชนตามหลังมา ๆ อย่างนี้ตลอดมาตั้งแต่เริ่มช่วยชาติมา

นี่ละเราจึงต้องนิมนต์ท่านมา ที่นี้เขาก็ไปปรึกษากันว่าการจะถวายพระถวายยังไงสมควรยังไงไม่สมควรยังไง นิมนต์ท่านมา ท่านไม่ได้มาทวงเอาแหละ แต่เป็นน้ำใจของเราที่มีแก่ใจไปนิมนต์ท่านมา ท่านก็มีแก่ใจมาให้เรา แล้วเราจะพิจารณาอย่างไร ก็ปรึกษาหารือกันธรรมดา หลักใหญ่ก็คือว่าถ้าทางโน้นมีเท่าไรก็ให้ตามอัยยาศัย มีน้อยมีมากตามอัยยาศัย เมื่อขาดเหลือเท่าไรทางนี้จะออกให้เลย และถ้าสมมุติว่าทางโน้นไม่มีทางนี้จะยกช่วยหมดเลย นี่เป็นคำปรึกษาหารือกันว่าอย่างนี้ แต่เวลามันออกไปมันหาว่าหลวงตาเที่ยวบิบบี้ ฟังซิพี่น้องทั้งหลายฟังกันได้ไหม นี่เราพูดเป็นพัก ๆ อย่างนี้

พักหนึ่งมีเท่าไรก็ให้ถวายไปตามอัยยาศัย ขาดเหลือเท่าไรเราจะเพิ่มให้หมด แต่การนิมนต์พระเราเป็นคนแะเอง ว่าไม่ควรให้น้อยกว่าองค์ละเท่านั้น ๆ นี่เรากำหนดเอาเงินทั้งหมดมาบวกแล้วเป็นเงินจำนวนนั้นเท่านั้นนะ ที่นี้เงินเหล่านี้ตามแต่อัยยาศัยของธนาคารจะได้มาอย่างน้อย ไม่มีการบังคับกัน ให้เป็นตามอัยยาศัย เมื่อขาดเหลือเท่าไรเราจะเพิ่มให้ทั้งหมดเราว่า นอกจากนั้นถ้าไม่มีแล้วเราจะให้ทั้งหมดเลยร้อยเปอร์เซ็นต์ เป็นอันว่าเรียบร้อยกันออกมาไม่มีปัญหา พอออกไปนี่มันก็เป็นอย่างว่า หลวงตาไปเที่ยววัดธนาคารแหลกหมด มันเป็นอย่างนั้น

นี่ฟังซิ จะทำความดีมันมีอย่างนี้แหละ แต่เราอย่าไปสนใจนะ คนชั่วเอาประมาณไม่ได้ ต้องเอาคนดีเป็นประมาณ คนดีจะปกครองบ้านเมือง ปกครองตัวเองต้องเราเป็นคนดีปกครองเรา ครอบครัวของเราเป็นครอบครัวที่ดี พ่อกับแม่ไม่ทะเลาะกัน ต่างคนต่างมีความรักความผูกพันเป็นฝากตาย ความซื่อสัตย์สุจริตต่อกันระหว่างพ่อกับแม่

แล้วจะซุ่มเขียน พ่อกับแม่ก็ซุ่มเขียน ลูกเต้าหลานเหลนมองเห็นหน้าพ่อหน้าแม่มีความยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน เพราะความเป็นคนดีด้วยกันทั้งสองฝ่าย ลูกเต้าก็ยิ้มแย้มแจ่มใส ไปโรงเรียนร้องเรียนรู้ภาษา ถ้าพ่อแม่ทะเลาะกันนี้ไปโรงเรียนตาเถ่อตามอง คิดแต่เรื่องของพ่อของแม่อยู่ในบ้าน เรียนหนังสือไม่เป็นทำ นั่น

เพราะฉะนั้นความเป็นคนดีไม่ว่าแต่เราก็คดี เรื่องสามภรรยาดีด้วยกัน มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่รู้ไหลแตกซิมแล้วดีทั้งนั้น ๆ กระจายออกไปจากเรา ลูกเต้าของเรามาเรียนแบบฉบับเดิมจากพ่อจากแม่นี้แล้วก็ไปโรงเรียน ครูอาจารย์ก็มีแต่ครูอาจารย์ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนเป็นแบบพิมพ์ที่ดี เด็กก็เป็นเด็กดีขึ้นไปโดยลำดับ ๆ นี้แหละความดีมีประมาณ คนดีมีประมาณ แต่คนชั่วเหลวไหลโลเล เผาได้หมดคนชั่ว อย่าเอามาเป็นประมาณ มันจะว่าอะไร ๆ ก็ว่า เวลาเราจะพูดเพื่อเป็นคติเตือนใจกันนี้เราก็ดูดีให้ฟังอย่างนี้ เราไม่ได้พูดเพื่อจะไปขี้ขยาเขาอะไรนะ ธรรมไม่มีอย่างนั้น ดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว แล้วใครจะยึดเอาหลักเกณฑ์อะไร ๆ จากการแนะนำสั่งสอนก็ให้ยึดไปปฏิบัติเอาเท่านั้นเอง

นี่ก็พูดเรื่องดีเรื่องชั่วมันมีมาตั้งแต่ตั้งกบฏตั้งกบฏจะแยกมันไปไหน ความชั่วมีอยู่ความดีมีอยู่ทั่วโลก ให้เราคัดเลือกหาสิ่งที่ดีงามมาเป็นประโยชน์แก่เรา เวลาเรากำลังที่จะชวนชวหาสมบัติเงินทองข้าวของได้จากคนดีคนรักชาติ คนรักชาติคนเป็นนักเสียสละเป็นความสามัคคีกัน ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นความดีที่จะหนุนชาติไทยของเราขึ้นสู่ความแน่นหนามั่นคง ทุกวันนี้ก็อาศัยพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นผู้รักชาติ เป็นผู้เสียสละเป็นผู้มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน นี้ขึ้นได้ไม่สงสัย ถ้าลงแตกแยกกันแล้วคนหนึ่งจะให้คนหนึ่งไม่ให้ นอกจากไม่ให้แล้วก็กัดกันไม่ให้ นี่คือเปรตคือผีคือยักษ์คือมารเป็นโทษมหันต์ทีเดียวไม่ใช่ธรรมดา ทำลายคนทั้งชาติให้ล่มจมได้ด้วย ๒-๓ ปากเท่านั้นแหละ ๒-๓ ปากนี้ลงไปนรกก็จะจมไปหมด แล้วจะไปปานรอกอีกให้เป็นฟินเป็นไฟไปอีก

เขาก็ร้อนอยู่พอแล้วไฟนรก สัตว์นรกก็นรกกรรมพอแล้ว ใ้อพวกปากเประปากเหม็นปากทำลายนี้ก็ไปทำลายเมืองนรอกอีก ก็กล้วนรอกจะแตกเหมือนกันระวังให้ดีนะ แม้แต่มันทำลายผิวกับเมียทำลายปาก ทำลายกันเท่านี้ก็ไม่ได้ เช่น ผัวก็เป็นผัวตัวคิกตัวคะนอง ถ้าไปที่ไหนไม่ได้มองดูอะไร ๆ นะ มองดูแต่อีสาว เมียนั่งอยู่ข้างหลังนอนอยู่แบบข้างมันไม่มองนะ มันไปมองดูแต่อีสาว ๆ ครั้นกลับมาเมียมาว่าให้บ้างโวกวกใส่เมีย นี่ทะเลาะกัน เข้าใจไหม ปากนี้ปากเสีย ดีไม่ดีผัวกับเมียแตกกัน แล้วเมียไปเป็นอย่างนั้นก็แบบเดียวกันอีก ปากเสียด้วยกัน อย่างนำปากชนิดนี้ไปใช้ อย่างนำภริยานี้ไปใช้นอกจากสามภรรยาของตนเท่านั้น ให้พากันปฏิบัติอย่างนี้

นี่ละศีลธรรมสอนให้เป็นคนดี ถ้าปฏิบัติตามที่หากว่ายังไม่ดีแล้วให้มาหา หลวงตาบัว หลวงตาบัวจะพาไปฟ้องพระพุทธเจ้า ไปฟ้องว่ายังไง ไปฟ้องพระพุทธ เจ้าว่าศีลธรรมแนะนำสั่งสอนโลก ให้มีความดีความดีด้วยกันทั่วหน้าไม่ว่าแต่ราย เดียว แต่เวลาข้าพระองค์นำธรรมนี้ไปสอนแล้วเขาไม่เป็นเช่นนั้น เขากลับเลวลงไป มันเป็นอย่างนี้เอาไว้ซิ ไปสอนเขาว่ายังไง ทีนี้เราก็จะยกนิทานนี้ขึ้นมา การตุนเข้าใจใหม่ เอาคำสอนนั้นละมาปฏิบัติแบบการตุน มันมีโรงอะไร เขาเรียก

โยม ศาลพระภูมิครับ

หลวงตา เออ ศาลพระภูมิอยู่ข้างบน แล้วมีสายระโยงระยางลงมาข้างล่างนี้ แล้ว ก็มีถึงจุดอยู่ที่นี่ ตัวคนหนึ่งตัวสำคัญนั่นแหละ ตัวมันรับโอวาจากหลวงปู่มา มากี่มา จุดจุดจุดเทียนอะไรอยู่ แล้วปู่อยู่ศาลพระภูมิ เห็นจุดจุดจุดเทียนกำลังยกมือไหว้อยู่ ทำ อะไรหลาน ร้องลงมาศาลพระภูมิ ทำอะไรหลาน

หลาน โอ๊ย.เป็นทุกข์มาก

ปู่ เป็นทุกข์เพราะอะไร

หลาน เป็นทุกข์เพราะปฏิบัติตามปู่ที่นั่นแหละ

ปู่ ปู่สอนยังไงถึงได้เป็นทุกข์มากอย่างนี้

หลาน ปู่สอนว่าให้มีความปรารถนาน้อย

ปู่ แล้วเธอไปทำยังไงถึงได้มาเป็นทุกข์นี้

หลาน ไปมีเมียน้อย

นี่ละเห็นไหม ปู่สอนให้ทำความปรารถนาน้อย มันก็ไปเอาเมียน้อยมา ให้ระวัง ให้ตื่นนะ แล้วหลวงปู่บัวสอนแล้วไปมีเมียน้อยมาไม่ได้นะ หลวงปู่ไล่ตีไม่ได้เหมือนปู่ นั้น ให้พากันจำ ถ้าปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าแล้วคำว่า อับปิจฉตา มีความมักน้อยคือ หมายความว่ามีความเดียวเมียเดียวเท่านั้น นี่เป็นศีลเป็นธรรม อยู่กันถึงวันตายไม่มีคำว่า เปื้อนหนายอ้มพอกัน นี่คือศีลธรรม ถ้าเป็นเหมือนไอ้คนนั้น ให้ทำความปรารถนาน้อย มันไปฟาดเอาเมียน้อยมา แหกหมดใช้ไหม พากันจำเอานะ

นี่ละความดีไปที่ไหนไม่ครีไม่ล้ำสมัย ขอให้เป็นคนดีเถอะ แม้แต่เด็กก็นำรึกนำ สงสาร เป็นผู้ใหญ่นำเคารพกราบไหว้บูชา เป็นพระเจ้าพระสงฆ์ยังเป็นที่บูชาใหญ่ ให้พากันจำเอาทุกคน วันนี้ก็อย่าให้พูดมากนักละ พอสมควรแล้ววันนี้ละ ต่อไปนี้จะให้ศีลให้ พร ดีแล้วทางฝ่ายทหารเราก็มาช่วยบ้านช่วยเมือง เป็นหัวหน้าหัวหน้า วรราชการต่าง ๆ มาช่วยชาติบ้านเมืองเรา เหมาะสมอย่างมากทีเดียวนะ เอ้า ให้พร